

ایکینجی سنه

نومرو : ۹

خزینہ اوراق

تاریخ تاسیسی

۱ مایس سنه ۱۲۹۲

مؤسسی

محمود جلال الدین

تاریخ طبع
و نشر } ۱۲
۱۲۹۹

بو رساله ادبیه جمعہ ایرتسی کونلری چیقار

اسلافدر بلکه یوز قدر شاعر بووزن
وقافیهده برر غزل سویله مشاردی

اول یاره خطاب که بن سوردم

—

ای عکسی قرین اولان زواله،
ای کوکلم اولان مزار عشقی؛
ای یار که برکنذار عشقی،
قالمشدی فکرده بر مثالی!
حسرت قالدیم بن اول خیاله .
ای روح که اصله ایتدی رجعت،
قابل اوله جقمی آه عودت!
ای برق که لمحہ منحصردر
ای یادی که حزن مستردر،
فکرمدہ یوق اولسهده خیالی!

خورشید که اولدی ایشته غارب ،
ای نور که ظلمت ایچره غائب !

ای شعله منطفی که نوری ،
بکرز ایدی نور کبر یایه !

ای حادثه که دم ظهوری ،
مبدأ ایدی حد منتهایه !

ای قدری بیلنمه مش سعادت ،
ای بوش یره صرف اولان عنایت !

جانا بکا پک رحیم ایدک سن
حیفاکه قزاندم لیاقت .

لطف ایلهرک کریم ایدک سن
نسیان ابتدی کوکل نهایت !

اول رعدکه ایکلیور سمداده ،
کویا دله بر عتاب قهرک !

اول خاطرهل کلنجه یاده ،
بالله اولور عذاب قهرک !

بیچاره کوکل نه یاپدی بیلز .
اولدقده محبتک چکلز ،

قورتلق ایچون اوزاغه قاچدی ،
— بر آفت اوکا قوجاغن آچدی ؛ —

حر اولق ایچون اسیری اولدی !
اول آتش عشقدن قاچارکن ،

نا کیتدی جهنمه صوقولدی !
حالا دخی بی خبر بو ایشدن .

(بالله بو بشقه ماجرادر)
تعیب اونی اوزکه افتادر :

دیوانه ده اختیار یوقدر ،
تمیزه ده اقتدار یوقدر .

هر لحظه قسم بنام قهار
دل قهریکه اولمادی سزاوار !

عالمیره بخش ایدن محبت ،
هر بر سوزیمه ایدر شهادت .

« ا ... ناظم »

